

blev dog Regelen modereret, idet Nedgangen vilde blive for følelig. For Eksempel vilde en af Kunstnerinderne, der var gageret med omtrent 7 000 Kr., være kommet til at gaa ned i Indtægt med ca. 950 Kr., og det blev derfor bestemt, at selve Lønreduktionen (bortset fra de 5 pCt. Pensionsbidrag) ikke maatte overstige 10 pCt. af den pensionsgivende Lønning.

Selve Overgangen til pensionsgivende Ansættelse gav altsaa en Lettelse i Lønningsbudgettet. En anden Ting er, at flere af disse Kunstnere var paa et saadant Alders- og Udviklingstrin, at de stod for en nødvendig Gagestigning, og en saadan maatte nødvendigvis indtræffe for fleres Vedkommende. Disse normale Gagestigninger skulde jo ligesom Udgiften ved Tilgang af nye Kunstnere normalt dækkes ved Afgang blandt de ældre, og dette vil naturligvis ogsaa ske i Tidens Løb; men netop i disse sidste Aar har der saa godt som ingen Afgang været blandt de ældre, og dog har naturligvis Gagestigning maattet finde Sted for nogle og Nyengagement for andre. Det er nødvendigt, for at Teatret kan være rustet ved Afgangen, men det har yderligere gjort det vanskeligt, idet samtidig Dyrtdis- og Reguleringstillæggene er steget.

Den største Del af de Kunstnere, der fik den faste Ansættelse, havde i en Aarrække staaet og ventet paa den og maatte have en Mulighed for at faa nogle af de tidligere Aar medregnet i deres Tjenestetid med Hensyn til Pensionsret, navnlig da denne først erhverves efter 10 Aars Forløb. Det blev da gjort saaledes, at en Del af Kunstnerne fik nogle Aar medregnet i Beregningen af de 10 Aar, men i alle Tilfælde blev dette betinget af, at de paagældende tilsvarede Pensionsfonden Pensionsbidrag for de Aar, der medregnedes. Den samlede Sum, som 17 Kunstnere saaledes skulde betale til Pensionsfonden — altsaa ud over Lønnedgang og fremtidige Pensionsbidrag —, androg 19 000 Kr.

Af de 22 Kunstnere, der blev fast ansat, placeredes 2 i laveste, 5 i næstlaveste, 10 i næsthøjeste og 5 i højeste Lønningsklasse. Deres samlede Lønningssum før Ansættelsen (i 1935—36) androg ca. 170 600 Kr. Den samlede *pensionsgivende* Løn for dem kom til at andrage 104 700 Kr. Det Beløb, hvormed de efter det foran omtalte Princip skulde gaa ned i Gage, androg ca. 8 500 Kr. Heraf fragik imidlertid ca. 5 000 Kr. til Gagestigninger, og den samlede Lønning til dem androg herefter for 1936—37 ca. 167 350 Kr., hvoraf altsaa ca. 63 000 Kr. var Dyrtdistillæg og anden ikke-pensionsgivende Lønning. Det Pensionsbidrag, de selv fremtidig skulde udrede, androg ca. 5 250 Kr., og desuden maatte de som foran nævnt til Pensionsfonden udrede ca. 19 000 Kr. Som det vil ses, ligger Gennemsnittet af Lønningen paa ca. 8 000 Kr., heraf i Gennemsnit 4 800 Kr. pensionsgivende.

Der er for mig ingen Tvivl om, at det for en Række af Kunstnerne var meget vanskeligt at tage Nedgangen i Indtægt, der jo fulgtes med, at de fremtidig skulde betale Pensionsbidrag. Men de forstod selv, hvor vigtigt det var, og bragte de nødvendige Ofre, og det er for øvrigt min Overbevisning, at de nødvendige Gagestigninger netop til denne Gruppe af Kunstnere vilde væsentlig have oversteget de foran nævnte 5 000 Kr., hvis fast Ansættelse ikke havde fundet Sted, saaledes at Teatrets indirekte Besparelse blev en Del større, end Tallene foran angiver. Det er vel rimeligt i denne Forbindelse at gøre opmærksom paa, at Ansættelsen i pensionsgivende Stilling af netop denne Gruppe af Kunstnere, der her er Tale om, kan betyde en Aflastning af Statskassen for Muligheden for at komme til at udrede en Understøttelse, som Statens hidtidige Praksis vel vilde kunne give Forventning om.

Samtlige Ansættelser blev selvfølgelig som foreskrevet foretaget efter Ministeriets Godkendelse i hvert enkelt Tilfælde og efter Forelæggelse for Tilsynsraadet. I Forvejen var der af Direktør ved Statsanstalten for Livsforsikring Dr. Iversen udarbejdet en Beregning over Risikoen og den fornødne Præmiereserve for hver enkelt. Dr. Iversen havde heri regnet med en pensionsgivende Løn paa ca. 94 000 Kr. med en aarlig Præmie paa ca. 28 000 Kr. og en Reserveforøgelse paa ca. 67 500 Kr. Dels skete der lidt Forskydning i Forhold til den paa Forhaand skønsmæssig opstillede Liste, dels var Dr. Iversens Liste udarbejdet pr. 1. Juli 1935, medens Ansættelserne først skete pr. 1. Juli 1936. Som foran nævnt blev den pensionsgivende Sum 104 700 Kr., og i Tilslutning dertil blev naturligvis baade Præmiesum og Reserveforøgelse noget større. Disse Tal er ikke udregnede for Teatret, idet man har ladet det hele indgaa i den regulativmæssig foretagne Statusberegning for Pensionsfonden pr. 1. Juli 1937.